

Štedljivost
pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

 po **5** vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katera se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav i. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezde s križcem

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Ako danes proti naši navadi od zadnje pridige našega župnika pišemo, ne storimo to zategadelj, da bi se znabiti črez tisto jezilo, še manj pa zato, da bi hoteli tisto osebo zagovarjati, s katero se ta pridiga peča; ampak pišemo kot veseli tretji . . . Lahko se nas ugodni počutki prijemajo, že zategadelj, ker je ta ženska, katera je župnika pri njegovi višji oblasti tožila, narboljši steber tukajšnih klerikalcev in nekdanja narboljša prijateljica naših prejšnjih župnikov in patrov, kateri so ji od nekdaj s svetom in delom na roko šli. Ako tedaj ena taka oseba (in tako mora biti to so tudi župniki nakazali), katera je gotovo z življenjem v klostru in z dolžnostmi mašnikov, naj si bode v cerkvi ali izven cerkve, bolje poučena, kakor mi, katere narvečja skrb pa je tudi obiskavanje cerkve, — se vidi prisiljena župnika tožiti, potem stvar gotovo globoko sedi. Kar naš kloster stoji, še se ni zgodilo, da bi se župnik od najzvestejših klerikalcev pri provinci-jalu zatožil, od ljudi, kateri so vedno brez pomisleka duhovne zagovarjali. In to se tudi ni zgodilo iz osebnega sovraštva. Kje je tedaj vzrok? Gospod župnik si lahko sklep iz tega naredite! Vaše olepšavanje iz prižnice, kako žalostno to izgleda, je nepotrebno. Bolje bi storili, ako bi od tega pisma molčali. Kajti farani Vas ja tako poznajo in imamo že dolgo pravo mnenje od Vas. Seveda Vas nismo težili in tudi ne bomo, ker ovca se ne more pri levu pritožiti, da jo volk hoče raztrgati. Vendar pa si hočemo danes to prostost vzeti in si te pritožbe natančneje ogledati. Ne more v naši fari človeka biti, kateri bi zamogel reči, da je tabernakel sedaj lepši nego prejšnji. Ta je slep ali fanatični zagovornik župnika. In gospod, oprosite, ako Vas ob tej priliki nekaj vprašamo: Koliko je ta novi tabernakel veljal? Ali ste starega prodali? In koliko ste za tistega dobili? Nimamo sicer te pravice, vendar pa bi nas to zanimalo. V nedeljo pridete narbrže s „Štajercem“ na prižnico in še nam tedaj lahko na daljna vprašanja odgovorite. Iz katerega vzroka ste lani v tem času sv. misijon napravili? Mi smo si mislili zategadelj, da se ljudstvo spokori, in ljudstvo je bilo naših misli. Gospod, roko na srce, ste bili Vi tudi teh misli? Kaj je pomenilo to, da Vas je ljudstvo po povelju misijonarja moralo odpustiti? Kdo Vas je razžalil in zakaj? In kaj so pomenile Vaše besede: „Jaz sem mojim sovražnikom že prej odpustil, nego sem semkaj prišel!“ In kdo pa Vas je že prej razžalil, kak še ste tu bili? Mogoče vsi župani in podpisani posestniki prošnje na provincijala, da tukaj gospod pater Nikolaj Mez-narič za župnika ostanejo, kateri so gotovo povsod spoštovani in priljubljeni. Ta prošnja ni besedič od Vas obsegala in je samo kazala na priljubljenost, katere se ta gospod pri nas razveselijo. Tedaj bi Vas ta prošnja kot pravega in

vernega duhovnika morala le razveseliti, da pridete v farno, v kateri je ljudstvo tako udano svojemu župniku. Kako Vas je mogla tedaj mogoče ta prošnja razžaliti? In gospod, Vi morate kot duhovnik resnicoljubni biti; povejte nam, kako ste Vi tem odpustili? Ako to ne poveste, Vam mi to v prihodnjem „Štajercu“ povemo, ker mi še nismo do sedaj odpustčenja na ta način videli . . . V naši fari je sedaj še hvala Bogu izpolnjevanje božje zapovedi o ljubezni do svojega bližnjega še množici ohranjeno. In poseben lep vzgled za Vas kot oznanjevalca božjih besed, bi bil ta slučaj, posebno zato, da vidite, kako „Štajercijanci“ se božjih zapovedi držijo. Že od nekdaj so si tukaj naša stranka in klerikalci v sovraštvu in je bilo še to prej boljše kakor sedaj. Živel je tukaj tedaj klerikalec, kateri v agitaciji in v sovraštvu do nas ni imel para. Zgodilo se je, da je ta klerikalec pogorel, brez da bi imel zavarovalnino plačano. K njegovi nesreči, vendar ob enem sreči, je bil sedaj od „Štajercijanca“ odvisen. Vso ljudstvo je mislilo: sedaj si bode ta „Štajercijanec“ vse posojeno povrnil in bi lahko to storil, ker od njega je bilo odvisno, ali se zavarovalnina izplača; ako se ne izplača, potem je ta klerikalec izgubljen. In kaj se je zgodilo? Naš zvest pristav je delal s svojo močjo in ni se ustrašil ne dela ne truda, dokler ni dosegel, da se njegovemu sovražniku odškodnino do zadnjega krajcarja izplača!!! Tukaj lahko rečemo: Hvala Bogu, da imamo še pri Sv. Trojici ljudi, kateri ne zlorabijo vere in njene zapovedi, da se pri ljudstvu olepšajo, ampak so vedno pripravljeni, brez misli na svojo osebo, ljudstvu pomagati! (V prihodnji številki dalje.)

Trbonje pri Vuzenici. Dragi mi „Štajerc“! Misli si boš, da Trbončani že spimo, ker ne dobiš nobenega glasu od nas. Pa res smo počasi in potrpežljivi; ako nas pa kdo prav lepo naprosi, je pa naša sveta dolžnost, da mu odgovorimo. Naš „ta veliki gospod“ po imenu Štefan, kateri tak visoko glavo nosi, je imel z gospodično učiteljico pri sednji obravnavo, ker jo je mislil iz Trbonj odprijeti; pa se je na mrzli vodi močno opekli. Pri sodniku mu je srce v blače padlo in se je tako ponižal, da je gospodično učiteljico odpustčenje prosil ter vse stroške poplačal. G. spod Rataj, to je mislimo trdo slo, pa je vendar moralo biti. Le tako naprej! Za danes bodite s tem zadovoljni, za drugokrat pa še imam en kos poln za Vas pripravljen resnice Z Bogom ta čas!

Od sv. Štefana pri Šmarji. Ko bi Ti, dragi „Štajerc“ vedel, kako se v naši občini godi, bi se kar zgrajal. Naš župan, g. Zakošek, ki je prej regoval in z vsemi štirimi kobacal, da se je spravil na županski stolec, se zdaj samo okoli pobaja in potika, kakor kak deseti brat. Misli pa na nič drugega, ko samo na tisto Plahutjekovo Terezo. Prej je vedno pravil, da se še mora v Groblcah nekaj reči, ko bo on župan; no zdaj se pa res veliko govori, ko se on tako obnaša, da je celi občini namesto v čast in v ponos, pa le v sramoto. V kako sramoto pa je domači hiši, pa skoraj ni govoriti. Svojo lastno ženo prezira in zaničuje, hčeram pa pravi in želi, da naj le vedno delavke ostanejo, namesto da bi jim pomagal, da bi postale enkrat lastne gospodinjice. Tisti Plahutci pa nosi denar na okno, ji pošilja flaše vina itd.; kupil ji je tudi celo posestvo v okolici Lipovec. In tega človeka imamo pri nas za župana. Ker se nič ne briga za svoje dolžnosti, pa tudi ni nobenega reda. Županove posle opravlja občinski tajnik sam po svoji glavi, in to mnogokrat brez vednosti našega „Titularpurgermajstra“ g. Kozjana. Župan g. Zakošek je ob enem tudi šolski načelnik, pa kakor skrbi on za občino, podobno tudi za šolo; o tem še pa bomo drugokrat poročali. G. Zakošek je torej župan in šolski načelnik obenem; sposoben pa seveda ni za eno ne za drugo. Kdo pa je tega največ kriv, da imamo takega župana? Nihče drug, ko njegov agitator; zato pa tudi tega ni nikdar v občinski urad, ker se gotovo zelo sramuje, da se je naš župan, katerega je on prigratiral, tako slabo skazal; zdaj še pa naj agitira za takega mašino, ki pamet dela, da se bo lahko Plavcu kaj pameti naredilo. Dragi „Štajerc“! Ko sem Te nekoliko seznanil z našim g. županom, prosim Te še, bodi pri-

pravljen, še grema nekam drugam na obisk seveda na Plavca ne smema čisto pozabit. Torej na zopetno svidenje! Tvoj prijatelj

z Drobinskega.

Novice.

Vlom v cesarski grad. Neki orožnik v Mürztegu opazil je ponoči luč v tamšnjem cesarskem gradu. Povedal je to čuvaju grada in šel z njim tja. Nakrat je skočil neki mož iz okna in je zbežal; istotako je hotel zbežati neki drugi mož, katerega so pa vjeli. Zločinca sta si že bogati plen nabrala. Zaprti tat je znani vlomilec Oton Senek iz Budimpešte.

Neznana živinska kuga. Dve kmetski posesti v Lungau dohitela je velika škoda. Nastopila je tam neka živinska kuga, katere bistvo tudi učenjaki na živilno-zdravniški šoli ne poznajo. Tekom 15 let je na teh dveh posestvih 115 kosov živine na tajnostni način poginilo. Vkljub temu, da so se zgradili novi hlevi, poglava živina še nadalje. Salzburški deželni zbor dovolil je tako težko škodovanim posestnikom 3000 kron podpore.

Tiger v vlaku. Ko je vozil zadnji brzovlak v Dakotah v Ameriki, prišlo je do razburjivega dogodka. Potniki so se v jedlinem vozu ravno h kosilu vsedli, ko se je pri oknu pokazala glava tigra. Zverina je razbila okno in hotela še vrata zdrobiti, da bi prišla v voz. V tem hipu pa je k sreči prišel krotilec zverice, v voz in je spravil tigra zopet z bičem v kletko, iz katere je bil pobegnil. Brzovlak je pešal namreč tudi menažerijo seboj.

Oseparjeni tat. Na Elizej kem polju pri Parizu aretirala je policija te dni nekega moža, ki je potem izjavil, da je grozno lačen, ker že tri dni ni ničesar jedel. Ko so mu prekrbali brane, povedal je, da je vodja roparske bande, katera je že več mesec v okolici mesta kradla. Ta banda je n. p. tudi pri juvelirju Clerku pokradla biserov za pol milijona kron. Ostali roparji so s plenom pobegnili, svojega poglavarja pa so pustili brez krajcarja na cedilu. Ogoľufanega tata oddali so sodniji.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Gospod dr. Gosák v Ptujju, kapelmajster rogozniške čintadra bande in novopečeni advokat, ima razne čednosti in navade. Pa tudi gotove napake ima dr. Gosák. Ena teh napak je, da hoče prehitro bogat postati. On misli, da bode z advokaturu kar čez noč tisočake služil in v posojilnico nosil. Iz raznih virov smo izvedeli, da so njegovi ekspenzarji in advokatski računni tako proketo zasoljeni, da sta napram njemu Benkovič ali Brejce prava nedolžna otročička . . . Za danes omenimo le en slučaj: Pred kratkim poslal je dr. Gosák nekemu vbogemu slovenskemu kmetu tirjalno pismo. Za tako pismo, ki obsega k večjem 10 besed, računajo advokati v zmislu svoje tarife po navadi 1 krono 60 vinarjev. Dr. Gosák pa si je zaračunal za to pisemce celih 20 kron. Reči in beri: dvajset kron!!! Sakrabort, to je pa malo hudo zasoljeno. S takimi računi dr. Gosák pač ne bode slovenskega ljudstva rešil. Pravzaprav bode ga s takimi računi rešil; kajti komur se kožo čez ušesa potegne, ta je ponavadi vseh težav in nadlog rešen. In kdor pade dru. Gosáku v kremplje, temu ne ostane potemtakem niti košček kože na telesu . . . Upamo, da bode dr. Gosák odslej malo bolj krščanske račune delal. Drugače mu bode zasvirala kakšna druga banda, nego je rogozniška, svoj čintadra . . .

Urednik „Straže“, znani Kemperle, ima zdaj slabe čase. Narodnjaki ga tožarijo neusmiljeno in sodniki ga istotako neusmiljeno obsufajo. Kar trikrat zaporedoma je bil Kemperle obsojen. Preteklo soboto bil je zopet obsojen, da mora neki popravek dr. Kuvovca na uvolnem mestu objaviti. Istotako je bil Kemperle obsojen v globo ali zapor ter na objavo nekega popravka mlekarne v St. Jurju. Poleg tega je mariborsko okrožno sodišče izreklo, da „Straža“ ne sme več izhajati, dokler ne priobči teh popravkov. Sakrabort, Kemperle, slabo se ti godi!

Zaljubljeni župnik. Pri „belem volu“ v Celju zgodil se je hud škandal, v katerega središču stoji župnik iz neke fare blizu Trojan ter gostilniška natakara. O škandalu govori vse mesto. Natakario so iz službe odpustili. Kaj ko bi jo župnik zdaj za kuharico vzel?

Veliki škandal so doživeli v občini Senovo pri Rajhenburgu. Orožniki so namreč tam zaprli občinskega predstojnika Miho Senica, nadalje občinska odbornika Franca Cvirna ter Janeza Penica. Vsi trije so obdolženi, da so ponarejali denar. Oddali so jih sodniji v Sevnici. Občina je seveda popolnoma klerikalna.

Okrajni zastop v Rogatcu se je ustanovil. Izvolil je za svojega načelnika zopet g. dr. Fr.

Schuster, za njegovega namestnika pa g. hauptmana V. Zigrober. Okrajni odborniki so gg.: dr. Fr. Mulli, Karl Ferschnigg, Jos. Sporn, A. Stoinschegg, V. Zigrober, M. Berlisg.

Kdo je izgubil molitvenik? Preteklo nedeljo najdlje se je v ptujski okolici lep molitvenik z mnogo slikami svetnikov itd. Kdor je molitvenik izgubil, naj se oglasi pri našem uredniku g. Linhartu, to pa od 10—12 ure dopoldne v njegovi pisarni.

Umrli je po nesreči, ki se mu je na vožnji iz sejma zgodila, gospod Jos. Rasteiger, usnjarski mojster in hišni posestnik v Slov. Bistrici. Bil je splošno spoštovan meščan, ki ga je vse ljubilo. Lahka bodi zemljica blagemu pokojniku!

Naznanilo. Dne 16. decembra 1913 ob 10. uri dopoldne se vrši pri c. k. finančnem okrajnem ravateljstvu v Mariboru dražba najema vžitinskega davka. Natančnejši pogoji se lahko zvejo pri tem ravateljstvu, kakor tudi pri pristojnih kontrolnih vodstvih in oddelkih finančne straže.

Sleparka. V bližini Šostanja poneverila je dekla Marija Cilenšek šivilji Vrabčič blaga za 50 kron. Odšla je z njim proti Celju.

Nevaren dezertir. Ljubljanski artiljerist Franc Solinšek je dezertiral in se potem po Pohorju potepal. Sleparyl je na vse mogoče načine in izsilil od ljudi z nevarnimi grožnjami mnogo denarja. Ko so ga orožniki zasačili, je zbežal. Streljalo se je za njim, a brezuspešno. Doslej nevarnega zločinca še niso dobili.

Zmešalo se je v Trbovljah rudarjevi ženi Ceciliji Piki. Nesrečnica je skočila iz svojega okna 7 metrov globoko. Drugo jutro našel jo je mož, s katerim je živela v srečnem zakonu, mrtvo na tleh ležati.

Požar. Posesniku Maksu Dimec v Dobrovi pri Celju pogorelo je gospodarsko poslopje z vse krmo in kmetiskim orožjem. Gasilci iz Celja in okolice so ogenj hitro zadušili. Škode je za 4500 kron.

Smrtna nesreča. Pri Rajhenburgu udaril je konj nekega posestnika Kollmanna tako hudo s kopitom v obraz, da je drugi dan umrl. Nesrečnež je bil tako nespameten, da je hudomušnega konja šegatil.

Iz ljubosumnosti. V Studencih pri Mariboru tožil je strojevodja Dominik Polenac pisarja Johana Pesek zaradi motenja zakona. Pesek je bil vsled pomanjkanja dokazov oproščen. Zadnjič prišel je Polenac nepričakovano domu. Našel je Peseka zopet v svojem stanovanju. Vzel je revolver in ustrelil 4 krat na svojo ženo; zadel jo je v vrat in v usta. Težko ranjeno so odpeljali v bolnišnico. Pesek je pravočasno zbežal. Polenac se je sam sodnji javil.

V pijanosti padel je vžitkar Jožef Razgon v Rezani na Vranskem iz peči, na kateri je spal. Ranil se je tako težko na glavi, da je drugi dan umrl.

Pazite na deco! V Vrhju pri Slovenjem Gradcu polila se je 5 letna hčerka vžitkarja Marija Arznoh z vrelo vodo. Na prizadetih opeklinah je otrok drugi dan umrl.

Iz Koroškega.

Št. Janž v Rožu. Piše se nam: Prosim, dragi „Stajerc“, da še mi nekaj zabavljamo ob naših dolgih večerih z našimi dnevnimi novicami, ki jih je res cele kupe in ki jih dela naš svetovnoznani župnik Joža Fugger. Ker si prinašal v št. 46 zanimivi članek od njega, ga je res nekaj pogrelo. Kaj si ta gospod domisli, kdo da je ta članek pisal!? Saj je ravno prej pridigoval od slabih časnikov, sploh od tebe, dragi „Sta-

jerc“, ki odpiraš res zavednim ljudem oči. Potem pa gre fajmošter kar na prižnico in tam se razgraja, kjer mu nihče odgovarjati ne more; skoraj kar po imenu sumniči ljudi; žali Bog, da dotični ni bil navzoč; ta bi mu pokazal kluko zagovora. Kaj si misli on, da omenja to, kakšne časopise da ta bere; član je katoliške družbe, da dopoldne bere katoliške časnike, popoldne pa naspotne, dopoldne služi Bogu, popoldan pa satanu. Smešno! Dragi Jožej, če nimaš drugega kakor pa napade, boljše bi bilo, da bi molčal, da bi sam sebe ne metal v blato, ker ga imaš čez obila! Kdo služi bolj satanu, Ti ali katerega sumiš zaradi zadnjega dopisa? On služi samo za-se, Ti pa za celo faro! Dragi župnik, radi bi pa vendar slišali od Tebe, kaj in kakšna so krščanska dela usmiljenja. Take, kakor jih Ti podpiraš, takim ki se proti zimskemu času odpove stanovanje in potem še služba brez vzroka, ali pa tudi odvrneš takim, ki sploh Tebe ne služijo, greš pa škodnejš za vselej! Svetujemo Ti pa vendar, da bodi potrpežljiv, miren in krotek, drugače pridejo posledice, ki tudi Tebi bodo škodovala. Ja pa nekaj še zaradi cerkvenega reda: naj bo cerkveno predstojništvo opozorjeno; seveda pri nas ne sme biti en cerkovnik, kakor drugod, da bi mu kaj potrebne predlagal, ga pa kar odpusti; zato si pa zbere vse po svoji volji, da mu strežejo. Ali mi Ti pa tudi svetujemo, da se ravnaš, kakor mi zahtevamo, ker si le Ti zaradi nas tukaj, ne mi zate! Kakor so drugokrat hodili tuji ljudje cerkvene glasove poslušat, tako ste sedaj vabljeni, g. učitelji organistov, da se naučite novih melodij, ki so jako krasne, lepe, kadar ima človek zamašena ušesa. Toliko enkrat!

Bilčovs. (Oddaja lova). Piše se nam: Naš občinski zastop je letos občinski lov potom pogodena za nadaljnih pet let, pričeskih s 1. januarjem 1914. dal v najem gosp. Gsellmannu, trgovcu v Celovcu. Dotični protokol se je od obeh strani podpisal; vendar pa še primanjkuje dovolitve od strani c. k. okrajnega glavarstva v Celovcu. S tem sklepom pa dva tukajšna nadzorna lovca nista bila zadovoljna, ker se ju pri g. Gsellmannu ne nastavi. Ta dva sta se trudila, dokler nista našla nekega gospoda iz Borovlj, ki se je izjavil pripravljenega, da plača 100 K več. Zdal bode moral odbor zopet sklepati, komur naj podeli lov, odnosno z drugimi besedami: ali naj svojo besedo drži ali ne. Vsi ljudje so nato radovedni. V zadnjem slučaju, ako bi obč. odbor svojo besedo prelomil, dobila bode občina še proces, katerega bode tudi bržkone izgnala. Čudno je, da imajo tukaj glede občinskega lova ravno nadzorni lovci prvo besedo. Za te se pač ne gre za korist ali škodo občine, marveč le za njih službo. Eden teh lovcev je tudi krčmar in je izjavil, da bodejo Borovljani pri njemu več zapili nego g. Gsellmann. To pa občino prav nič ne briga. No, saj bomo videli!

V Bleiburgu bil je za župana g. Johann Mussnig izvoljen. Za občinske svetovalce so bili izvoljeni gg.: A. Millonig, Fr. Banko, L. Harkamp, Rob. Czermak. Čestitamo!

Vlom. V poslopje tiskarja Karl Röschner v Celovcu bilo je vlomljeno. Tatovi so pokradli čoln, daljnogled, dve električni laterni in več drugih predmetov.

Zapri so v Feldkirchenu postopača Andreja Huber. Dolžijo ga, da je v okraju Rožek razne tatvine izvršil.

Taf iz navade. V Zweinitzu ukradel je mnogokrat predkaznovani postopač Juri Adinger posestniku Marktl 160 kron in je zbežal.

Prijet repar. V Bleiburgu zapri so posto-

pača Jožefa Rebec in njegovo spremljevalko Katarino Štravs. Rebec je napadel na polju delavca Matevža Hanin, ga pobil na tla in mu oropal uro z verižico ter 20 kron denarja. Hanin je težko ranjen.

Pazite na deco! V Weißbriachu padel je 6 letni sinček Julije Bodner v potok in je utonil. Mrtvega so iz vode potegnili.

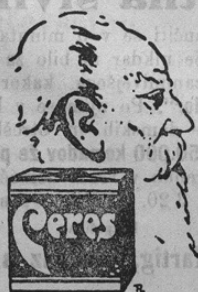
Hudobni deček. 15 letni Jožef Moser v St. Veitu na Gl. sunil je nekega 70 letnega starčka tako hudo čez stopnice, da se je starček smrtno-nevarno poškodoval.

Tatvine. Iz Köttelecha se poroča, da je bilo tam dvema čebelarjoma 15 kil medu in več čebelnjakov ukradenih. Nekemu posestniku so hoteli tatovi tudi pitano svinjo ukrasti. Pri drugemu kmetu zopet so vlomili in hoteli šunko ter klobase odnesti, pa so bili pravočasno pre-podeni.

Izpred sodišča.

Kako podučuje politični duhovniki zaročence.

Slovenska Bistrica. Sramotno so-vraštvo političnih duhovnikov napram nemškimi šolam dokazuje zopet enkrat slučaj fajmoštra Cilenšek v Poličanah. Stvar je sledeča: Dne 5. novembra t. l. bila sta zaročenca g. J. Matschek, gostilničar v Peklu, in gdč. Tereza Pirsch v uradni pisarni fajmoštra Alojza Cilenšek. Namesto da bi fajmošter svojo duhovniško dolžnost storil in zaročenemu paru krščanske nauke razglašal, porabil je tudi to priliko za navadno politično hujskarijo. Zjelo ga je namreč, da pošilja g. Matschek svoje otroke iz prvega zakona v nemško šolo. Zato je rekel: „Vi, gospod Matschek, ne bodite tak tumači, pa ne pošljite Vaše otroke v nemško šolo; to je ja „Verdummungsschule“ (poneumovalnica) ... Za te nesramne besede imel se je fajmošter pred okrajno sodnijo v Slov. Bistrici zagovarjati. Tožila sta ga namreč razglajena učitelja nemške šole, g. nadučitelj E. Schmuck in g. učitelj G. Reinl. Tožitelja zastopal je advokat g. dr. S. Janeschitz, toženega fajmoštra pa g. dr. Rosina. Pri sodnji postal je seveda politikujoči fajmošter prav ponižen in je milo prosil, da naj se „zglühajo.“ Posrečilo se mu pa ni. Priče so pod prisego v zmislu obtožbe izpovedale. Vseled tega je bil fajmošter Cilenšek v zmislu § 491 k. p. in z ozirom na razne olajševalne okolnosti obsojen na 30 K globe oziroma na 3 dni zapora ter na plačilo vseh troškov. S tem je ta politikujoči fajmošter tudi pred sodnijo obsojen; javnost ga je itak že davno obsodila. Kajti kdor je pošten, mora priznati, da je to večno izrabljanje prižnice in cerkvenih odredb v hujskajoče politične namene naravnost škandal in brezvestno pohujšanje. Duhovnik se ima brigati za duše, ne pa za politiko, ki ga eno figo briga! Nemško šolo sovražijo politični farji itak samo zaradi tega, ker hočejo ljudstvo v neumnosti obdržati, ker se bojijo izobrazbe. Saj je vendar tudi Cilenšek nemško „Verdummungsschule“ obiskoval; ko bi tega ne storil, bi moral kje na Pohorju koze pasti in bi ne imel tako prijetnega življenja, kakor zdaj ... Pred sodnijo se je delal Cilenšek jako prijaznega in se je prilizaval učiteljem, da bi mu odpustili. Znal je tudi nakrat prav lepo nemško govoriti. Pa te lističe zvijače mu niso prav nič pomagale. Ljudje ga prav dobro poznajo, kako je skušal pri vsaki priložnosti nemški šoli škodovati, kako nedolžni deci niti nemškega petja v cerkvi ni dovolil itd. In ravno zdaj se upa Cilenšek šolo napadati, ko je dobila nemška šola šele pravico do

Najstrožja kritika potrjuje

popolno čistost in pristnost jedilne masti „Ceres“. Druge masti vsebujejo dostikrat do 15% vode ali drugih primesi, jedilna mast „Ceres“ ne vsebuje ničesar enakega. Kdor kupi 1 kg jedilne masti „Ceres“, kupi v resnici 1 kg čiste masti. Pri uporabi se vzame vedno ¼ jedilne masti „Ceres“ manj nego kake druge.

